

บางกอกทูเดย์

Bangkok Today
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,000

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: ศุกร์ 12 - พฤหัสบดี 18 พฤศจิกายน 2564

ปีที่: 19

ฉบับที่: 3265

Col.Inch: 213.16 Ad Value: 213,160

หัวข้อข่าว: เปาบุ๋นจิ้น ไทยแลนด์

หน้า: 1 (กลาง), 2, 3

PRValue (x3): 639,480

ศิลปิน: สีสี่

รหัสข่าว: C-211112017048 (12 พ.ย. 64/05:38)

หน้า: 1/4

ในทันทีที่ คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ได้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 49 และมีมติว่าการกระทำของ นายอานนท์ นำภา นายภาณุพงศ์ จาดนอก หรือ ไมค์ และ น.ส.ปณิษฐา ลีทิธิจิวัฒน์กุล หรือ รุ่ง ที่ไปชุมนุมปราศรัยในวันที่ 10 สิงหาคม 2563 ซึ่งจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อเสนอข้อเรียกร้องไปยังรัฐบาลประยุทธ์นั้น

เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แม้มติจะไม่เอกฉันท์ คือ มีมติออกมา 8 ต่อ 1 เสียง ถือเป็นมติเสียงข้างมาก

ซึ่งแน่นอนว่า ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย ไม่มีใครสามารถที่จะคัดค้านหรือไม่ยอมรับมติที่ออกมาได้

แม้แต่จะก้าวล่วงมติคำตัดสินก็ไม่ได้

เพราะได้มีการไปแก้กฎหมายในเรื่องคู่มือศาลไว้แล้ว หลังจากที่ได้กลายเป็นตำบลกระสุนตกมาไม่รู้กี่รอบต่อกี่รอบแล้ว

แต่การจะหยุดการแสดงความคิดเห็นของสังคม เกี่ยวกับข้อกฎหมาย การตีความหมาย หรือเหตุผลที่ไม่ใช่ตัวบทกฎหมายนั้น ไม่มีทางที่จะหยุดได้

เพราะถือเป็นเรื่องที่สามารถสะท้อนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้

ดังนั้นที่มีความคิดเห็นมากมายเต็มไปหมดจนท่วมประเทศในขณะนี้ เป็นเรื่องที่น่าเสียดายความจริงไม่ได้ ว่าเป็นผลพวงมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

แฮทเท็กส์ #ปฏิรูปไม่ใช่การล้มล้าง ถึงฟุ้งพรวดติดเทรนด์ในทันที และยังมีการขานรับกระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว

มุมมองของคนรุ่นใหม่ หรือคนที่เป็กลางที่เชื่อว่า มีคนได้ประโยชน์ทางการเมืองจากผลของคำวินิจฉัยทั้งในอดีตถึงในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่มีอยู่จริง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้องไม่ลืมว่า จนวันนี้ด้วยคำหรือวิธีคิดในอดีต ที่ไม่ใช่ข้อกฎหมาย ที่บอกว่าเพราะประเทศไทยยังมีถนนลูกรังอยู่ จึงไม่สมควรที่จะมีการสร้างรถไฟความเร็วสูงยังคงอยู่ในความทรงจำอันเจ็บปวดของสังคม

เพราะวันนี้ประเทศบ้านพี่เมืองน้องในอาเซียน ทั้งเวียดนาม กัมพูชา และ ลาว เดินหน้าที่จะเปิดใช้รถไฟความเร็วสูงกันอยู่แล้ว

แต่เพราะตระคราะความคิดที่ไม่เกี่ยวกับข้อกฎหมาย ส่งผลให้ประเทศไทยล้าหลังในการมีรถไฟความเร็วสูง ที่ค้างเติ่งแค่ 3.5 กิโลเมตรมาถึงวันนี้

มาครั้งนี้ การแสดงความคิดเห็นว่า การกระทำและพฤติกรรมต่อเนื่องของผู้ถูกร้อง 1-3 มีเจตนาซ่อนเร้น เชาวะ กรอมนอนทำลาย เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพมุ่งล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงเป็นอีกตรระความคิดที่ไม่เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่แท้จริง แต่เป็นการตีความตามความเข้าใจบนพื้นฐานความคิดที่แตกต่างกันระหว่างรุ่น ระหว่างวัย ระหว่างจุดยืนและความเชื่อ

จึงไม่น่าแปลกใจที่ หลังคำวินิจฉัยมีมติออกมา แล้วเกิดปรากฏการณ์ คิดแต่จะทำลายล้าง คิดแต่จะเอาเงินในทางอารมณ์

ที่มีทั้งจะอาศัยคำวินิจฉัยของ 8 ตุลาการรัฐธรรมนูญ ไปเล่นงานต่อในทางคดีอาญา

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า มีคนคิดที่จะนำคำวินิจฉัยไปใช้ เพื่อหาทางทำลายล้างทางการเมือง

จึงเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความสะอึกสะอื้น ประหวั่นพรหวั่น ผู้ใหญ่หลายคนที่มีความเป็นกลางในหัวใจ เกิดอาการหายใจไม่ทั่วท้องขึ้นมาในทันที

นิทานอีสปเรื่อง **น้ำผึ้งหยดเดียว** ที่เชื่อว่าตุลาการรัฐธรรมนูญ ทั้ง 8 คน ต้องเคยเรียน เคยอ่านมาแล้ว เป็นสิ่งที่มีการหยิบยกขึ้นมาในโลกสังคมโซเชียลออนไลน์ และในแวดวงสนทนาของผู้คนทั่วประเทศ

ในฐานะที่บางกอกทูเดย์ทำข่าวการเมืองมายาวนาน ก็ต้องยอมรับเช่นกันว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ทำให้เกิดความ

รู้สึกกังวล และห่วงใยสถานการณ์ของประเทศชาติมากยิ่งขึ้น

ข้อกฎหมายก็คือ ข้อกฎหมาย ไม่ควรเอาทัศนคติใดๆ เข้าไปปนเปื้อน นี่คือ สิ่งที่คนซึ่งเรียนทางด้านนิติศาสตร์ถูกปลูกฝังกันมาตลอด

ยิ่งหากจะมีการตีความใดๆ ในข้อกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์กับเฉพาะตน เฉพาะพวก เฉพาะกลุ่มแล้ว เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้

นี่คือ หลักการของกระบวนการยุติธรรมที่ทั่วโลกยอมรับ และสืบทอดกันมายาวนาน

หากว่ามีการละเลย มีการเพิกเฉยกับหลักการที่กล่าวมา ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับประเทศใดบนโลกนี้ก็ตาม ย่อมหนีไม่พ้นอาการสะดุ้งเป็นหวัด และกังวล

ในวิญญานของการทำข่าวเกี่ยวกับการมองสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ออกมาหยิบยกข้อเท็จจริงที่ว่า บรรดา มด แมลง ต่าง ๆ จะมีประสาทรการรับรู้ได้ว่า จะเกิดฝนตกหนัก จะเกิดพายุโหมกระหน่ำขึ้นหรือไม่

นักข่าวเองก็มีประสบการณ์และเซนส์เกี่ยวกับเรื่องการเกิดพายุ การเกิดอาเพศได้ไม่ต่างกัน

ยิ่งมีการนำคำวินิจฉัยไปใช้ประโยชน์ทางการเมืองด้วยแล้ว ยิ่งถือเป็นความเสี่ยงสูง ที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก

ในมุมมองของผู้ที่มีผลประโยชน์จากการใช้คำวินิจฉัยไปเพื่อการทำลายล้าง เพื่อหวังประโยชน์ทางการเมือง คงต้องถามว่า จะต้องมีการจับกุม กดขี่ ปรามปรามคนรุ่นใหม่อีกมากมายเท่าใด

หรือแม้แต่ว่าจะฉกฉวยเอาไปสนองตัดหน้าการเมืองทำลายล้างพรรคการเมืองคู่แข่งก็ตาม ถามว่าจำเป็นต้องให้มีการยุบพรรคการเมืองอีกก็พรรค จึงจะชนะใจประชาชนได้

คำตอบก็คือ ไม่มีทาง

บทเรียนในอดีตยุคมาแล้วก็พรรค สามารถทำให้คนที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่แท้จริง ให้กลับมาเลือกพรรคที่ใช้ทฤษฎีสมคบคิดกันทำลายคู่แข่งนั้น ได้หรือไม่

แน่นอนว่า ไม่ได้

ต่อให้ยุบพรรคชั่วประชาธิปไตยไปจนหมด เหลือแต่พรรคที่ฝึกฝืนเผด็จการ พรรคที่มีแต่เปลือกประชาธิปไตยคลุมร่างรับรองได้ว่า ประชาชนก็จะไม่เลือก แต่จะเป็นการออกไปใช้สิทธิ์ “โหวตโน” เพื่อแสดงพลัง และไขว่จุดยืนของการไม่เอาเผด็จการในคราวใดๆ ทั้งสิ้น

ปรากฏการณ์แบบนี้แหละ ที่ผู้ใหญ่ที่แท้จริงในบ้านเมืองรู้สึกเป็นห่วง หากยังมีกลุ่มคน มีพรรคการเมืองที่แสวงหาประโยชน์จากคำวินิจฉัย และจากกระบวนการยุติธรรมกันอยู่ไม่เลิกรา

เพราะเครื่องหมายคำถามตัวใหญ่ ที่ไล่ลงมาตั้งแต่ผู้มีอำนาจ และกลุ่มผลประโยชน์การเมือง ควรที่จะต้องกลับไปใช้สมองคิด ก็คือ

หากกลุ่มคนรุ่นใหม่ กลุ่มคนที่มีอุดมการณ์ กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน เกิดรู้สึกขึ้นมาว่า มันเกินไปแล้ว มันมุ่งทำลายกันมากเกินไปแล้ว แล้วเกิดไม่ทัน พวกกระเบิดความรู้สึกขึ้นมา ต้องถามว่าแล้วจะอยู่กันอย่างไร

อย่าได้ประเมินความรู้สึกส่วนรวมที่มีร่วมกันของคนรุ่นใหม่ต่ำจนเกินไป

การสร้างเงื่อนไข สร้างวาทกรรม สร้างการยึดโยงเพื่อให้เกิดตัวประกันขึ้นมา เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองไม่จบไม่สิ้นนั้น ไม่ใช่หนทางที่ฉลาดเลยสักนิด

แนใจหรือว่า จะสามารถข่มขู่ จับกุม หรือแม้แต่เช่นฆ่าคนที่เห็นต่าง คนที่มีอุดมการณ์ ที่เป็นคนรุ่นใหม่ไม่ได้ตลอด

สิ่งที่พึงระวังก็คือ ในมุมนักการเมืองคนรุ่นใหม่ไม่สยบยอมกับความไม่ยุติธรรมขึ้นมาจริงๆ แล้ว นำหวังว่า ต้นมะขามสนามหลวงที่มีอยู่ในตอนนี้ อาจจะไม่เพียงพอรองรับพลังที่เกิดขึ้นก็ได้

ทำไมไม่คิดบ้างว่า คนรุ่นใหม่ในวันนี้ ก็คือคนที่จะเป็นผู้รับผิดชอบประเทศชาติบ้านเมืองในอนาคต แล้วทำไมไม่คิดที่จะทำความเข้าใจกับคนรุ่นใหม่ แทนที่จะเลือกวิธีการสร้างแรงกดดัน ใช้การปรามปราม ข่มขู่

อย่าลืมว่า เด็กๆ ก็เป็นเหมือนลูก พ่อแม่ผู้ปกครองที่ดีควรจะ ต้องเปิดใจรับฟังความคิดเห็นใหม่ๆ ด้วย

ยิ่งวันนี้โลกของข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงกันด้วยเวลาเป็นวินาทีเท่านั้น ที่คนรุ่นใหม่รับรู้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การมุ่งแต่สร้างแรงกดดัน มุ่งแต่จะใช้ขบวนการโอไอโอไอ ในการกีดกัน เป็นสิ่งล้าสมัยที่ไม่เกิดประโยชน์ใดๆ

คนที่อวย ก็มีแต่คนรุ่นเก่า พวกเดียวกันเอง รวมทั้งพวกที่เป็นอินทอร์เรนจ์ หรือแม้แต่ว่าพวกพริวิเลจที่ทั้งหลายที่คิดแค่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้งเท่านั้น

แต่ขบวนการโอไอโอไอไม่เคยที่จะสร้างการยอมรับให้กับคนรุ่นใหม่ฯ ได้เลย

ยิ่งโอไอโอที่ก้าวข้ามไม่พ้นวาทกรรม หรือข้อกล่าวหาในอดีต ยิ่งกลายเป็นแค่ตัวตลกโง่ ๆ ในสายตาของคนรุ่นใหม่ฯ

คนที่ออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น เป็นเรื่องของจิตวิญญาณ เป็นเรื่องของสปีริตที่ฝังลึกอยู่ในดีเอ็นเอไปแล้ว

เพราะคนพวกนี้ไม่ใช่พวกเสื่อแดง ไม่ใช่พวกที่ศรัทธาทักษิณ ชินวัตร และไม่ใช่พวกที่มาเพราะค่าจ้างหรือท่อน้ำเลี้ยงอย่างที่พยายามกล่าวหา พยายามสร้างวาทกรรมป้ายสีกัน

คนรุ่นใหม่เหล่านี้มาเพราะมันเป็นดีเอ็นเอของคนยุคปัจจุบันในโลก ที่เชื่อมโยงถึงกันหมดแล้ว

ถ้าผู้มีอำนาจไม่เชื่อ ก็สามารถที่จะทำโพลลึกลับ ที่ไม่ใช่โพลเชลียร์ ไม่ใช่โพลรับจ้าง มาทำโพลที่ตรงไปตรงมาอย่างจริงจังเกี่ยวกับความคิดของเด็กรุ่นใหม่ดูก็ได้

หากยังมีสมองที่ไม่หลงตัวเองจนเกินไป ลองถามดูว่า ทำไม 23 องค์การนักศึกษา จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ จึงออกมาแสดงพลังรับไม่ได้กับเหตุผลที่ไม่ใช่ข้อกฎหมายที่แท้จริง

ทำไมบรรดาอาจารย์มหาวิทยาลัย บรรดานักคิด บรรดาผู้ใหญ่ที่เป็นกลางจึงได้เป็นห่วง จึงได้หายใจไม่ทั่วท้อง

ประโยคของที่มีการตั้งคำถามให้ว่อนไปหมดว่า “พวกเราจะอยู่อีกกี่ปี แล้วพวกเขาต้องอยู่อีกกี่ปี” นี่คือ ความจริงที่เตือนให้ใช้สติ มากกว่าอารมณ์

โดยเฉพาะพวกที่ยึดติดอำนาจผลประโยชน์การเมืองทั้งหลาย การพยายามเอาเด็กๆ ที่ถูกมองว่าเป็นแกนนำไปขัง หรือไปลงโทษสถานหนัก โดยคิดดั้นๆ เซลาๆ ว่าจะทำให้คนรุ่นใหม่ยอม

สยบได้นั้น บอกได้เลยว่า เป็นความผิดพลาดที่เลวร้ายที่สุด และ จะสร้างความเสียหายอย่างมากที่สุด

ทำไมไม่หยุดยึดติดเสียที ทำไมไม่ยอมรับความจริงที่ว่า บ้าน เมืองไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่แค่เฉพาะรุ่นเรา แต่ยังคงอยู่ยาวไกลใน มือของพวกเขา พวกคนรุ่นใหม่ๆ ทั้งหลาย

ยุคสมัยที่ต้องพัฒนา ต้องเปลี่ยน ต้องปรับปรุงในทุกๆ ด้าน ไม่ใช่มาอ้างแค่ว่า ที่น้ำท่วมก็เพราะน้ำทะเลมันหนุน ช่วยอะไร ไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ ก็ได้เดือนไปแล้ว

หรืออย่างเรื่องเศรษฐกิจที่ปล่อยให้เกิดเหตุการณ์ซบถตาม GPS แล้วกลายเป็นการซบถตกน้ำไปจนกระทั่งเสียชีวิต

ไม่ว่าอย่างหรืออย่างไร กับการที่กลายเป็นประเทศที่ประชาชน ซบถด้วย GPS แล้วต้องไปเสียชีวิต เพราะถนนไม่มีทางกัน

ถือเป็นประเทศแห่งเดียวเท่านั้น ที่สามารถซบถจากถนนลง ไปในแม่น้ำได้โดยไม่มีอะไรกัน

ไม่รู้สักอะไรเลยหรือที่ชาวนีกลายเป็นชาวดังไปทั่วโลก แล้ว รักษาการอธิบดีกรมทางหลวงออกมาแก้ต่างว่า ที่เปิดช่องทางไว้ ก็เพราะเป็นการอำนวยความสะดวกให้คนในพื้นที่ลงไปจับปลา หรือเอารถลงไปล้าง

แถมมีผู้ใหญ่บางคนออกมาแก้ตัวว่า เปิดไว้ให้ควายลงไป อาบน้ำ

ผมมองไว้แค่คันหูเท่านั้นหรือ จึงทำให้คนบางคนคิดกันได้แค่นี้ เปิดประเทศ ดึงนักท่องเที่ยวต่างชาติ แต่มาตรการป้องกันไม่มี อ้างแค่ว่าคนในพื้นที่รู้อยู่แล้วว่า ตรงนี้เป็นช่องเปิด

ถ้าเกิดที่ตกลงไปเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาตามคำเชิญ ขนของรัฐบาล ของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งแน่นอนว่า ย่อมไม่คุ้มเคยกับพื้นที่ และย่อมต้องใช้ GPS ด้วยเช่นกัน

ไม่ต้องเอาปีบคลุมหัวไปทั่วโลกหรอกหรือ

เรื่องแบบนี้ หากเกิดขึ้นในต่างประเทศ รับรองได้เลยว่า ทั้ง รัฐบาลทั้งกรมทางหลวง ทั้งกระทรวงคมนาคม คงต้องถูกฟ้อง ร้องเรียกค่าเสียหายบานตะไรแน่ๆ

เพราะแบบนี้ไงที่คนรุ่นใหม่จึงมองว่ามันต้องมีการเปลี่ยนแปลง ให้ทันกับโลกที่ต้องพัฒนาไปข้างหน้า ซึ่งเขาไปไกลถึงขั้นเป็น รถยนต์ที่ไร้คนขับกันแล้ว แต่บ้านเรายังมีอุบัติเหตุจากถนน ไม่มีรวิวกัน หรือไม้กั้นรถไฟไม่มี เสียชีวิตกันไม่รู้เท่าไรต่อเท่าไรแล้ว

ถามจริงๆ ว่ากระทรวงคมนาคมเคยทำสถิติบ้างหรือไม่ ว่าปี ๆ หนึ่งมีเสียชีวิตจากความบกพร่องพวกนี้เท่าไร และจะแก้ไข จะรับผิดชอบกันอย่างไร

ก็เหมือนกับประเทศชาตินั้นและก็ต้องมีคนรับผิดชอบ ไม่ใช่มีแต่กลุ่มคนที่ชอบแต่จะรับ

บางกอกทูเดย์ ยืนยันว่า ช่องว่างระหว่างยุคสมัย ระหว่างคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่า สามารถที่จะแก้ไขได้

แต่หากคิดแต่ยึดติด เชื้อมั้นในอำนาจการเมือง เชื้อมั้นว่าการ กตขี้ จับกุม เล่นงานคนเห็นต่าง เป็นวิธีที่สามารถจัดการกับคนรุ่นใหม่ ๆ ได้

เมื่อวันนั้นมาถึง แม้แต่จะสำนึกเสียใจก็ยังไม่ทันอย่างแน่นอน

■